

28 NOVEMBER 2010 – EERSTE ZONDAG VAN DE ADVENT

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

Wandelen in het Licht

VANDAAG VIEREN WE DE EERSTE ZONDAG van de advent. We zijn op weg naar Kerstmis, naar de komst van Jezus. De advent is een tijd van verlangen. De lezingen passen goed in het kader van dat verlangen: een beweging van duisternis naar licht. Ook al korten de dagen nog steeds. Christen-zijn is ook hier tegen de stroom ingaan, tegen de duisternis in.

De evangelielezing is nog duister: „In de dagen van Noach leefden de mensen ongestoord verder. Ze waren zich van geen dreigende zondvloed bewust. En dan plots braken de dijken.” Zo is het ook nu, zegt Matteüs, en zo zal het nog gebeuren, als jullie niet waakzaam zijn. Herinner je toch! Wie zijn fouten vergeet en verdringt, zal ze onvermijdelijk herhalen, schrijft Elie Wiesel in *Darkness at Noon*. Hij kwam jaren na de slachting van de joden terug in zijn geboortedorp en vond er geen enkele herinnering aan de Holocaust, geen monument, geen straatnaam, niets. Zo'n vergeten is fataal, zegt de auteur. Zo zegt Jezus het ook: neem de tijd om rustig je verleden te bekijken en een balans op te maken. Eerste adventsopdracht: een eerlijk kyrie in de eucharistieviering. Puin ruimen door onder ogen te zien wat in het verleden verkeerd ging. Ons bewust worden van wat misliep in onze geloofsgemeenschap én van ons aandeel daarin.

Paulus neemt de draad van het evangelie op: leer uit het verleden en doe het vanaf nu anders. In de Brief aan de Romeinen schrijft hij: „Word wakker. De nacht loopt ten einde, de dag breekt aan.” En dat lezen we net in de zes donkere weken van het jaar. „Gedraag je behoorlijk als op klaarlichte dag. Bekleed je met de Heer Jezus.” Trek alvast zijn witte kleren aan. Doe nu al alsof het reeds dag was. Een tweede adventsopdracht: ons niet alleen bewust worden van onze fouten, maar eerlijk kwaad bekennen tegenover medemensen. Uitspreken. Zonder excuses vergiffenis vragen en het kwaad herstellen. Geen 'maar' in onze bekentenis, want dat doen we meestal: „Ik was fout, maar...” En dan volgt een reeks verzachtende omstandigheden, gevolgd door het besluit: „Eigenlijk kon ik er niets aan doen.” Er is zonde in ons leven – och gebruik dat woord toch niet meer. Toch wel. Zonde is wat wonden slaat en wat anderen doet schreien, soms jarenlang en soms jaren later. Tweede opdracht dus: minstens één vete goed maken.

De eerste lezing, de mooiste, komt uit het visioen van de profeet Jesaja. Het gaat over een onuitgegeven toekomst. „Ooit zal de berg van de Heer boven alle andere bergen uitsteken. Alle volkeren stromen er heen. De Heer wijst ons de weg en wij wandelen op zijn paden.” En dan die heel bekende verzen, die behoren tot de wereldliteratuur: „De mensen zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers, hun speren tot sikkels. Geen volk zal nog het zwaard trekken tegen een ander, en niemand zal nog oorlog voeren. Laat ons ooit wandelen in het licht van de Heer.”

Tijdens de zomervakantie maakte ik op 16 juli de bedevaart mee van Saint-Véran (regionaal park van de Queyras in Frankrijk, naar verluidt het hoogste permanent bewoonde dorp van Europa) naar Notre-Dame de Clausis, op 2.390 meter hoogte. Je zag een lange sliert bedevaarders de weg opkronkelen. Bij het vertrekpunt, links tegenover de kerk van Saint-Véran, aan de linkerkant, zie je een zonnewijzer, met de tekst: *Sans le soleil, je ne suis rien. Sans Dieu, tu ne peut (sic) rien*. Zonder licht ben ik geen zonnewijzer. Zonder God kun jij niets. Derde opdracht voor de advent? Dankbaarheid, omdat de zon schijnt en omdat ik zo een zonnewijzer kan zijn. Dankbaarheid omdat God er wil zijn en omdat ik daardoor 'mens' mag zijn.

We hebben al een mooie oogst symbolen voor de eerste week van de advent: ploegijzers, sikkels, een wandelweg, licht en duister, een bergtop, witte kleren, ontwaken. Volgende week nog meer. Intussen het eerste kaarsje aansteken op de adventskrans. Zo'n krans is gevlochten uit dennentakken, of uit maretak. Maretak is een nesteling of een epifyt op sommige bomen. Zeer zelden op de heilige eik, maar als hij er toch groeit, is hij bijzonder eerbiedwaardig sinds de druïden. Ook dat zijn symbolen, diep geworteld in de cultuur: de enige groenblijvende planten in onze noordelijke streken. Leven, doorleven, overleven. Maar in waarheid en eerlijkheid. Godzijdank.

EERSTE LEZING

JESAJA 2, 1-5

Visioen van Jesaja, de zoon van Amos, over Juda en Jeruzalem.

Op het einde der dagen zal de berg waarop de tempel van de Heer staat, oprijzen boven alle bergen en uitsteken boven alle heuvels. Alle volkeren zullen erheen stromen en talloze naties erheen trekken. Zij zullen zeggen:

„Kom, laat ons optrekken naar de berg van de Heer, naar de tempel van Jakobs God. Hij zal ons zijn wegen wijzen en wij zullen zijn paden bewandelen. Want uit Sion komt de Wet, het Woord van de Heer uit Jeruzalem.”

„Oordelen zal Hij de volkeren, rechtspreken over de talloze naties. Zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers, hun speren tot sikkels. Geen volk zal nog het zwaard trekken tegen een ander, en niemand zal nog leren oorlog voeren.”

„Huis van Jakob, kom, laat ons wandelen in het licht van de Heer.”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE ROMEINEN 13, 11-14

Broeders en zusters,

Gij weet dat het uur om uit de slaap te ontwaken reeds is aangebroken. Thans is ons heil dichterbij dan toen wij tot het geloof kwamen.

De nacht loopt ten einde, de dag breekt aan. Laten wij ons dus ontdoen van de werken der duisternis en ons wapenen met het licht. Laten wij ons behoorlijk gedragen als op klaarlichte dag, en ons onthouden van braspertijen en drinkgelagen, van ontucht en losbandigheid, van twist en nijd. Bekleedt u met de Heer Jezus Christus en koestert geen zondige begeerten meer.

EVANGELIE

MATTEUS 24, 37-44

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

„Zoals het ging in de dagen van Noach, zo zal het gaan bij de komst van de Mensenzoon. Zoals de mensen in de dagen vóór de zondvloed doorgingen met eten en drinken, met huwen en ten huwelijk geven, tot op de dag waarop Noach de ark binnenging, en zij niets vermoedden totdat de zondvloed kwam en allen wegrukte: zo zal het gaan bij de komst van de Mensenzoon. Dan zullen er twee op de akker zijn: de een wordt meegenomen, de ander achtergelaten. Twee vrouwen zullen met de molen aan het malen zijn: de ene wordt meegenomen, de andere achtergelaten.”

„Weest dus waakzaam, want gij weet niet op welke dag uw Heer komt. Begrijpt dit wel: als de eigenaar van het huis wist op welk uur van de nacht de dief zou komen, zou hij blijven waken en in zijn huis niet laten inbreken. Weest ook gij dus bereid, omdat de Mensenzoon komt op het uur waarop gij het niet verwacht.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting 's Hertogenbosch, www.bijbel.net